SKURJENI 242

I. SKVARČINA, Portret Katarine Buljan Gilardi. Split, Galerija umjetnina

(1928). Njegovi prvi radovi nastali su 1923/24 (Veronikin rubac, Raspeće), ali se tek poslije umirovljenja (1956) posvećuje isključivo slikarstvu; od 1953. živio u Zaprešiću.

Pedesetih godina nastaje niz njegovih slika i crteža zaokupljenih realnošću predmetnoga okoliša (Vlak, 1950; Zaprešićka rampa, 1956; Golubovečki rudnik, 1957). U njima se u potpunosti oblikovala poetika toga osebujnog umjetnika i njegov karakterističan lik. rukopis. Senzibilan kolorist i crtač, slika sitnim potezima kista, dotjerujući svaku pojedinost; u prikazima likova i osebujnoj perspektivi zapažaju se njegova karakteristična izobličenja i sloboda izraza (Križanje vlakova, 1957; Popovski park, 1958). Poč. 60-ih godina Skurjeni se okreće svijetu mašte i izmišljenih priča te tako nastaje jedan od najautentičnijih opusa u hrv. naivnoj umjetnosti, nadahnuto nadrealističkom poetikom (Crno jezero, 1960; Moja biografija, 1961; Povratak Gagarina iz Svemira, 1961; Gorgona, 1962). Slijedeći unutrašnju, nagonsku potrebu, slika svoje vizije i snove (Sanjao sam da moram preplivati ovu uzburkanu Savu, 1969). Stvorio je neobične lirske pejzaže svojega zavičaja kao i urbane krajolike u kojima je poput bajki ispričao svoje iskustvo ili traganje za neuhvatljivim (Stari Pariz, 1964; Prvi ljudi na Mjesecu, 1969; Moja obitelj, 1972). Specifičan kolorizam, poetičnost i nadahnuta interpretacija prirode zrače iz njegovih simboličnih kompozicija (Nekad započeto, nikad dovršeno, 1973). God. 1959. izašla je mapa crteža *Eulalia* (s pjesmama I. Mangjelosa), 1972. mapa grafika u izdanju »Zbirke Biškupić« u Zagrebu, a 1975. objavljuje svoje crteže u knjizi pjesama A. Dedića Zamišljeno pristanište. – Samostalno je izlagao u Zagrebu (1958, 1962, 1964, retrospektiva 1977, 1984, 1988), Parizu (1962), Kölnu (1963), Zürichu (1968), velikoj kompoziciji s pov. sadržajem Odricanje Galileja (danas u priv.

Zlataru (1973), Milanu (1978) i Zaprešiću (1987). Galerija Matije Skurjenija u Novim Dvorima kraj Zaprešića otvorena je 1987.

LIT.: M. Bašičević, Matija Skurjeni (katalog), Zagreb 1958. — G. Gamulin, Matija Skurjeni (katalog), Zagreb 1962. – B. Kelemen, Naivno slikarstvo Jugoslavije, Zagreb 1969. – R. Putar i B. Kelemen, Matija Skurjeni (katalog), Zagreb 1977. - V. Maleković, Skurjeni, Zagreb 1982. — Ch. Zander i V. Crnković, Hommage à Matija Skurjeni, München 1987. V. Maleković, Matija Skurjeni – život i djelo, Zaprešić 1987.

SKUTARI, Petar, povjesničar umjetnosti (Budva, 11. II. 1931). Završio studij na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1957. Bio je lik. pedagog i ravnatelj Gradskoga muzeja u Karlovcu, gdje je 1977-94. voditelj Galerije »Vjekoslav Karas«. Organizira izložbe, piše predgovore u katalozima, proučava umjetnost u Karlovcu XIX. i XX. st. Slika krajolike u ulju i pastelu (Popodnevna svjetla, 1981; Vrba nad Mrežnicom, 1983; Slavetički vinogradi, 1987). Samostalno izlagao u Karlovcu i Budvi.

BIBL.: Slikarstvo u Karlovcu od početka XX. st. do danas, u knjizi: Karlovac 1579-1979, Karlovac 1979; Karlovački slikari (s Ankom Simić-Bulat), Karlovac 1979; Karasova djela iz fundusa Galerije »Vjekoslav Karas«, Zbornik Gradskog muzeja Karlovac, 1984, 2; Karas i oko Karasa (katalog), Karlovac 1988.

LIT.: J. Baldani, Petar Skutari (katalog), Karlovac 1983. - M. Mužar, Petar Skutari -

SKVARČINA, Ivan (Squarcina, Giovanni), slikar (Zadar, 11. IX. 1825 Venecija, 29. XII. 1891). God. 1842 – 53. uči na venec. Akademiji; do 1857. boravi i slika u Dalmaciji, najviše u Splitu. Prijateljuje sa zadarskim slikarom F. Salghetti-Driolijem. Dobivši stipendiju, usavršava se u Veneciji, Firenci, Rimu, Bologni, Sieni, Parmi i Genovi. Od 1860. do kraja života živi u Veneciji. Osam godina radi na svojemu životnom djelu,